

ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада—Радам!

Газета Верховної Ради Української РСР

◆ № 130 ◆ Субота, 6 липня 1991 року ◆

Ціна 10 коп.

ЧАРИ КУПАЛЬНОЇ НОЧІ

Дарма Володимир, спаливши древніх бовдурів, думає, що переміг язичество, бо воно живе, поки жива сама природа. Навіть святий богомаз Андрій Рубльов переможений був у купальську ніч, коли асе живе плетється, наливається соками землі. Саме на Купала збирають знахарі цілющі трави і завазяті шукають темної ночі чарівну квітку папороті: хто знайде — матиме велику владу, а рука, яка зірвала квітку, силу матиме незрівнянну.

Купальський вогонь — символ бога Сонця, Дажбога. Хто перестрибне тричі і не зачепить — тому весь рік щаститиме, хто не здолає або у вогонь впаде — жди біди...

Тому живе Дажбог вічно, що кожного разу як Купала топлять, наступного року плетуть нового і що наворочи собі, те збувається. І що попросиш у Дажбога, дасть тобі, якщо сам взяти зможеш...

Фото Валерія ЧЕРКАСА.

(Закінчення на 9-й сторінці).

УЗВ'ЯЗКУ з визначенням 16 липня — Дня незалежності України неробочим днем та з метою створення сприятливих умов для відпочинку трудящих і раціонального використання робочого часу в липні 1991 р. Кабінет міністрів Української РСР постановив перенести день відпочинку з суботи 13 липня на понеділок 15 липня, а на підприємствах, в установах, організаціях, де встановлено шестиденний робочий тиждень з вихідним днем у неділю, — з неділі 14 липня на понеділок 15 липня.

Підприємствам і організаціям з п'ятиденним робочим тижнем надаю право проводити за погодженням з профспілковими комітетами роботу 14 липня 1991 року.

Робота у названий день може компенсуватися, за погодженням сторін, наданням іншого дня відпочинку або в грошовій формі з подвійним розміром. За бажанням працівника цей день може бути приєднаний до щорічної відпустки з оплатою у тому ж порядку, в якому оплачуються дні відпустки.

М. Горбачов і Г. Коль у Києві

Опівдні 5 липня в Київ для оденої роботи зустрічі з Федеральним наслідком ФРН Г. Колам прибув Президент СРСР М. Горбачов. У Бориспільському

аеропорту його зустрічали Голова Верховної Ради УРСР Л. Кравчук, Прем'єр-міністр УРСР В. Фоменко, член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК

Компартії України С. Гуренко, інші офіційні особи. Відбувся розмова Президента СРСР з керівниками республіки. Через півтори години тут же приземлився літак Фе-

дерального канцлера ФРН Г. Коля. М. Горбачов тепло привітав гостей. Радянський і німецький керівники вирушили в Мюнхен і у Голландію. В Києві, де в державній резиденції весь день тривала

розмова. Після її закінчення відбулися спільні прес-конференція глав двох держав. (Упрікладі, Фото Олександр КЛІМЕНКА.

Точка зору

ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОСТІ УКРАЇНИ

Яка причина, що після тагарщини українська народ не відновив свою державу і впровадив семи сторіччя бездержавним народом?

Українська національна територія майже не змінилася за 2,5 тисячі років нашої історії. Геродот, опісуючи Скитію — першу нашу державу — зображує її кордони таким чином, що вони, по суті справи, збігаються із сучасними етнічними межами України.

Широкий відкритий простори не сприяли ізоляції племен перетворення їх у нації. Цей процес відбувався на широкіх просторах, і тому у нас ми мовою та значимі поля, скверня, воляки, бугаки, древляки та дубівці не має такої великої різниці, як, наприклад, між германськими племенами.

Родючість землі і добрий клімат спонукали сусідів до загарибницьких наступів на українські землі, а відкритість кордонів з трьох сторін унімагла для захисту території великих сил, яких часто не вистачало. Чому не вистачало? Мало було населення? Слабкий взаємодопомога між українськими племенами? Невміння організувати достатньо велике військо? Менша динамічність кхлоробівського народу чи ще щось?

Усе мало місце. Різні фактори у різних час, очевидно, ставали вирішальними, проте долає різноманітні зовнішні обставини однієї той же народ: що з давніх-давен виявляло закоренілий індивідуалізм і глибоку відданість державі.

М. Костомаров, П. Куліш, В. Антонович — усі українські історики свідчать, проте, що наш народ завжди віддавав перевагу індивідуальній свободі над спільним державним інтересом.

Прагнення до індивідуаль-

ної свободи та схильність розривувати спільні справи на демократичні зібрання не давали нам підпорядковуватися більш-менш тривалий час волі однієї людини (монхау, гетьману), що ослаблювало спільні зусилля і робило на род жертвою завоновиків.

Татарським набіг сприяли старанню різниці помилок українськими племенами. Дитовська, а особливо польська окупація також сприяли перемішуванню українських племен між собою, а в подальшому — перетворенню племен в одну велику націю. Проте консолідації не відбувалося, бо українська суспільність не мало повної соціальної структури: не було свого сформованого провідного (пайного) класу. Були свої палачи, що становили просярок між чужоземними експлуататорами та своїм трудящим людом. Не було національної інтелігенції, що дала б про окреме незалежне місце народу поміж інших народів світу. Були інтелігентні-патріоти, що в межах чужоземного, тобто в основі своїй ворожого щодо України домінування, намагалися збільшувати опір окупантів і надихали народ на боротьбу за звиняння, але інтелігенції як незвідомого складника суспільної структури нації не було. Можливо халати себе, що не розуміючи, в татарах, литовцях, поляках, москвичах, але тепер, у час розпаду російської імперії і виникнення об'єктивних можливостей для державотворення, іраше поглянути на це як критичний оском, аби зменшити негативний вплив деяких наших національних рис.

Історія кожного народу — це результат взаємодії зовнішньої і внутрішньої чинників. Співвідношення їх було різне, але якщо зовніш-

ній чинник не залежить (чи дуже мало залежить) від народу, тоді внутрішній набуває, що більшої ваги для визначення національної долі.

Якщо народ, суб'єкт історії, златен бодай трохи вплинути на свою національну долю, тоді необхідне самопідняття, аби відомими організаційними заходами приборкувати в собі те, що шкідливо створює державності, і сприяти тому, що зміцнює національну волю до незалежності.

Що ми за народ? Ми бачимо самих себе, бачимо чоловіків і жінок нашої землі, бачимо українців по всій Україні. Можемо гадати, що знаємо самих себе і цей народ. Величезна частина його зосім пасивна і ченше пошліщення від найбільших урядників. А як поведеться п'ять-сім відсотків активних людей? Вони сперечаються, зазастаються, налять, мов у вирі, і в заявлять боротьбу за національні інтереси, нерідко від відстоювання власного варіанту творення блага для народу, переходять до утвердження самих себе на тлі народу і тоді шкідливість вельної, вислої, піднесеної боротьби за волю рідного іраю починає заплутовуватися з іншими мотивами бурхливої діяльності патріотичної влади і слів (Я не ставлю цим мотивам однозначно негативної оцінки, але в тому разі, коли вони починають домінувати в психічній установці людини, вони можуть із патріота зробити лаяхли).

Чи змінилася ми від шостого сторіччя, коли сформували історію Норддінгівська, що анти і воляки живуть рівнями між між собою і не хочуть підпорядковуватися нерівностям. Націоналізм який обирають собі тільки на час військових походів. А після війни їх зно-

ву скардають і жвауть рівнями між собою. Цей індивідуалізм зростає в українців послондових прихильників авторитарної влади. Але як ми не він штовхнув до злитства з трудящимися людьми, але не раз такого надмірного, що ажно відбілаво в селі бажання борючись супроти завоновиків? Після татарської навали всього наступного загарибника можна було сприймати за визволення від переднього, але чи не ота внутрішня несправедливість заважала розвиватися більш-менш взаємному притягучому різким частин українського народу доволі одного спокійного центру Києва?

Чи відрізняємося ми сьогодні від князя Остроговського, що через обрану гордість відмовився проводити унію, яку започаткував; чи відрізняємося від полковника Пушкарів, що через відкидання гетьмана Юрія Хмельницького, в не його, образився на козацьку старшину і призвів до ослаблення всієї створеної Богданом Хмельницьким держави?

Надмірний індивідуалізм, будучи потужним джерелом суспільної активності, завдає підпорядку власні амбіції спільній національній справі. Державна нація виробляє організаційні форми приборкування надмірного владолобства задля спільного добра, в бездержавній нації така пристрасть не раз бувала причиною великого лиха. Коли настала перша світова війна і дола перших національно-визвольних змагань у 20-му сторіччі і об'єктивні умови склалася дуже сприятливо для створення української своєї держави, ми не створили її, бо як окупована народ не мали повної соціальної структури і перед

тими не пройшли періоду консолідації. Мільна біологічна природа допомогла зберегти спільні етнічні риси на всіх широкіх просторах від Сян, Тиса до Дону, бо етнічної свідомості акцентує замало для мобілізації народу на боротьбу за самостійність. Невідмінна державницька ідея, а вона не могла розвинути в умовах окупації без національної інтелігенції.

Як у другому десятиріччі 20-го сторіччя, так і в останньому десятиріччі нашої нації доводиться боритися за створення своєї держави а подібних передумовах. Провідна верста в основному за духом чула, інтелігенція національної зосім мало. За кілька років перебування в відносній свободі слова ідея української державності помітно прирешлася в середовищах технічної і творчої інтелігенції. Виразення її на офіційному рівні у формі Декларації про державний суверенітет України антиувало проміслярські шовіністичні кола і тому знову перед маленькою національною свідомою доростою постало акрар важке завдання: опиратися імперському тискові і одночасно прищеплювати державницьку ідею людом, що вже значною мірою втрачати етнічність риси.

Це важке завдання, і сподіваючись виконати його можна лише за умови крайнього напруження всіх інтелектуальних, фізичних і матеріальних сил отої невеликої національно свідомої верстки, яка, живучи в Україні і в різних країнах світу, об'єднана єдиною мрією про відвоювання сили і слави рідної України.

Леоні ЛУК'ЯНЕНКО, народний депутат Української РСР.

ГОНІМЦІ

РОКФЕЛЛЕР НЕ ШКОДУЄ

конференції, на УДР, ці-
Ось що роз-
Української
Олесь

у реалі-
відіграє
оцілю-
Скопен-
певні
урологічні
для
частко-
«Відрод-
Чумак,
створив, ска-
інтерв'ю
студе-
допомогою
мел, малих
півну
коли ми
зусилля й
інший фун-
можливість
рад інших
ості. Моєю
до провсти
Духовної
від
Хортяці.

Це дає можливість торкну-
тися болючих духовних то-
чок України. Олександр Чу-
мак таким чином витратив
уже 1.100.000 карбованців
на підготовку і проведен-
ня Собору. Це гроші, здобу-
ті важкою працею багатьох
людей на малих підприємст-
вах, у кооперативах. З нами
співпрацює Рух. Іван Драч
та Сергій Головатий, ска-
жімо, запропонували створи-
ти спільний фонд «Анти-
сид». Його також підтримує
банк «Відродження». Крім
того, створено фонд активі-
зації народної творчості.

Анатолій СКОПЕНКО, го-
лова правління банку «Відрод-
ження», економічний рад-
ник УДР:
— Як економіст, розу-
мію, що духовність без еко-
номіки неможлива. Тому
банк і структура УДР хоче-
мо поставити на надійну
економічну основу. Для
цього і створюються різні
концерни, малі та спільні
підприємства, яким банк
дає кредити, складає свої
кошти, що, зрозуміло, з ча-

сом дадуть економічний зиск.
Уже й зараз вони мають не-
погані прибутки. Розробля-
ється велика культурна,
історична програма, яку по-
чемо реалізовувати вже в
іншнього року Рокфеллер і
той не боїться кидати деся-
ти процентів своїх прибутків
на культурологічні заходи.
Адже тільки люди, забезпе-
чені духовно й культурно,
можуть дати економічний
ефект. Скажімо, наступного
року близько 10 мільйонів
карбованців суспендуємо для
створення Вишньовського го-
родища на Київщині, відбо-
дуватимемо козацьку сто-
лицю у Трахтемиріві, а
Хортяцю маємо намір вивіль-
нити від засилья відомчих
груп, створити там націо-
нальний заповідник світового
класу. Це серце України.
Нехай будуть там козацькі
школи, університетське міс-
течко. Треба визволити та-
кож Великий Луг. Бо це
наші духовні Пам'яті.

Вікторія СВІТЛАНОВА.

Подорож

КАРТОПЛЮ — ГРИБКАМ, А ПИВО — БИЧКАМ

Види на врожай на Житомирщині не радують. Зернові очіку-
ються центнерів по 30 з гектара, це непогано для Полісся, а от
картопля, основна «бартерна валютна» область, спершу вимокла,
потім грибок її знівець. Десять відсотків врожаю бараболі аза-
галі загинули. Пропало вже й 15 відсотків цукористих овочів.
І отак щороку — десь та й пропаде. Кажуть, у Японії не про-
падає нічого. Більше того — бичків своїх японці перед обідом
пригощають пивом. Щодня кожен бичок випиває до 30 літрів
цього дефіцитного (у нас) напою. А потім обідає під музику
Моцарта. А потім бичкові роблять масаж, щоб не утворилося
жирових складок. Отакі у них проблеми. А ми боремося з
грибком.

Житомир.

Валерій НЕЧИПОРЕНКО.

Презентація

КВІТИ НА ЕКСПОРТ

Відділення міжнародної організації «Інтерфлора» відкрилося
у Миколаєві. До цієї асоціації, штаб-квартира якої знаходиться
у Швейцарії, входять 135 країн світу.

Працівники відділення створюють оригінальні квіткові компо-
зиції, різнобарвні букети на замовлення клієнта. Поки що гео-
графія послуг обмежується Москвою, Ленінградом, Києвом,
Харковом, Сімферополем, іншими містами нашої країни.

Як повідомив директор місцевого підприємства «Флора» Во-
лодимир Урсалов, вже реалізовано квітів на 10 тисяч карбованців.
Але це тільки лоячок. Миколаївське відділення шукає вихід за
рубеж через київський філіал «Інтерфлора», до якого належить.
Іван ФЕДОРОВИЧ.

Миколаїв.

Знай наших!

ЦЕНТРФОРВАРДОВІ — 70

Михайло Михайлович Масинець — старійшина Закар-
патської деревообробної про-
мисловості. Починав ще в
30-і на буржуазній фірмі
«Латорія» робітником. Про-
йшов усі виробничі стадії до
директора вже радянського
підприємства. Ним став у
1954 році, очоливши Довжан-
ський деревообробний комбі-
нат. Мешкаючи села ще й те-
пер згадують добрим словом
колішнього керівника. Саме
за його участю тут побудова-
но сучасний будинок культу-
ри, створено добре знайомі і
нині ансамбль пісні та танцю
«Боржавка», оновлено сльсь-
кий стадіон тощо.

Залишившись вірним собі
Михайло Масинець і на посту
директора Берегівського
ДЮУ, куди його призначили
21 рік тому. З напіваустар-
ного зумів створити сучасне
підприємство, яке сьогодні
випускає продукції на
4.700.000 карбованців. В
умовах регіону непоганий по-
казник. Але є й промовисті-

ші: за згаданий період очо-
люваний Масинцем колектив
жодного (!) разу не зірвав
виконання завдань, не ада-
вався до позичок, як дехто,
аби виплатити людям зарплату.

У чому ж таємниця такої
стабільності?
— Насамперед, у людях.
— вважає Михайло Михай-
лович. — Відчуваючи турбо-
ту про себе, вони теж не за-
лишаються в богу, відда-
ють сумлінно працюю.

Берегівський ДЮУ — одне
з небагатьох підприємств в
області, трудівники якого
повністю забезпечені житлом.
Незважаючи на це комбінат
незабаром здасть у експлуа-
тацію ще один 90-квартирний
будинок. У ньому буде поліп-
шено умови ветеранам та пе-
редовикам виробництва, за-
резервовано житло молодим
спеціалістам, 10 квартир під-
приємство виділяє колишнім
фронтовикам та війнам-аф-
ганцям, стільки ж віддає міс-
ту. Шкода лишень, що з Ма-

КОРОЛІВНА ГОДУЄ КУРЕЙ...

Народний герой Рес-
публіки Югославії Но-
віца Буячич-Нікшич з
синицею Божком та Бро-
ніславом приїхали у
Сербську Комінтернівсь-
кого району Одеської
області не лише для то-
го, щоб вклонитися мо-
гилам прапрадіда, а й
знайти... королівну.

Їхній далекий предок
Лука Мина Нікшич,
який вів родовід з ко-
ролівської династії, на
початку минулого сто-
ліття ще з кількома ро-
динами поселився не-
далеко від Одеси. Чо-
ловіки-чорногорці у
складі російської ар-
мії боролися проти т-
ків, які той час
невольни всі балканські
народи. Оскільки чор-
ногорці розмовляли
сербською мовою, то й
село назвали відповідно.

А королівною вияви-
лась пташинка місцево-
го радгоспу Надія Ду-
дукалова, якв мала ді-
воче прізвище Нікшич.
Інформатство
«Віро-ІКС»

...А ТИМ ЧАСОМ

Доля народної ар-
тистки СРСР Ади Ро-
говецької — Катерина,
котра свого часу зігра-
ла Лесю Українку у дит-
ячості на сцені Київсь-
кого театру російської
драми, нині виїждить
на постійне проживання
до Ізраїлю.

Власна формація
«ГУ».

Навколомістечкі новини

«ОЙ НЕ ХОДИ, ГРИЦЮ...»

— сказали франківці й пі-
шли у відпустку.

Так, стався «У» длю-
рано зілля копаля» — остан-
ня прем'єра цього сезону у
Київському театрі імені
Франка. Інцензацию і поста-

Зверніть увагу!

БОГ СЕРДИТИЙ, ВЛАСТІ БАЙДУЖІ

Як повідомили з міста Апо-
столове Дніпропетровської об-
ласті, в ніч з 30 червня на
1 липня над містом проніс-
ся-руйнівної сили смерч. Лю-
ди натерпілися страху, на
частині будинків зірвано да-
хи, завдано значної матері-
альної шкоди. Місцеві власті
поки що не вживають заходів
по наданню допомоги потер-
пілим.

Микола КОРОБКО,
народний депутат Укра-
їни.
Кривий Ріг.

Наші розваги

ГРОШІ, ГОДИННИКИ, ЩО ДАЛІ?

Пасажирам київського та
інших метрополітенів не є
новинкою те, що по балюстра-
ді ескалатора веселі пасажи-
ри досить-таки часто пуска-
ють монети вартістю 1, 2, 3,
5 копійок. Мабуть, інфляція
торкнулася і цього виду роз-
ваг радянських людей. 3-го
липня на станції метро «За-
вод «Вільшовик» ваш корес-
пондент спостерігав, як повз
нього з шумом та брязкотом
пролітали науручний годинник.
Якщо так буде й далі, то
москвинським бомжеві Феді,
про якого неодноразово писа-
ла «Комсомольская прав-
да», доведеться переїхати до
Києва, де життя, як ми ба-
чимо, краще, і прийняти ук-
раїнське громадянство.

Ігор ТИМОФЕЄВ.

новку здійснив режисер
В. Опанасенко, у головних
ролях — Н. Сумська, П. Ла-
зова, І. Натіос, Р. Теплова,
В. Тесля, В. Цимбаліст,
О. Шкребітенько. Перші гля-
дачі свідчать, що вистава ці-
кава, хоча б тим, що тут
зовсім нема традиційних для
нашої класики «народних
сцен» та надмірних акторсь-
ких емоцій.

Христофор ГРУША.

Вісті з місць

НОВА ВЛАДА ПРОТ...

Урок законотворчості під-
іс депутатів усіх рівнів
Львівський обласним. З
нових позицій підійшов він
до розгляду питання про бу-
дівництво Стрийського во-
додому, над яким, здава-
лось, розставили всі крапки
над «1» колишні власті. В
недалекому майбутньому об-
ласть одержить важливий на-
родногосподарський об'єкт,
будівництво якого то велось
швидкими темпами, то «за-
морожувалось».

Створена за рішенням обл-
виконкому з висококваліфі-
кованих спеціалістів група
здійснила детальну експерти-
зу проекту. Більше року без-
посередньо на місці будівни-
цтва проводились натурні

спостереження, лепо конкретні
реалізації яких
звесті до міні-
вий негативні
мища на навко-
вище. З узага-
новками ознай-
путати, і насе-

— Нерідко
шення готували
поверхово, без
грунтування і
робки, — сказа-
стунник голови
обласним кон-
ка. — А до про-
вого передбаче-
їх реалізації с-
густо не доходи-
що нині нам
них повертати-
тн, щоб забезпе-

Уїк-енд, то

● Це не жарт

ЯКЩО МУЖЧИНІ ЗА П'ЯТДЕСЯТ

Та якщо йому навіть за со-
рок, то вже виникають сим-
птоми «вікової хвороби». Об-
лисиня, роздратованість, пев-
не розчарування в житті.

Насправді ж це досить
складний — психологічно й
фізично — вік. Організм вже
не той — відбуваються функ-
ціональні зміни, зводяться й не-
рви... Та й на роботі началь-
ство не завжди розуміє та-
ких, вдова до них теж ніко-
ли прислухатися. Жінкам і
так клопотів вистачає.

Та і в п'ятдесят спокійно
можна увійти у фазу «другої
молодості». Для цього необ-
хідно перш за все скинути
 зайву вагу.

Ось кілька порад.
Щодня, у будь-яку пору
року і за будь-якої погоди,
здійснюйте годинну прогуля-
нку. У вихідні збільшуйте її
тривалість і темп.

Відмовтеся від солодкого і
борошняних виробів. Щодня
випивайте склянку фруктово-
го соку, але категорично від-
мовтеся від пива.

Замість післяобідньої 15-
хвилинної дремоти привчіть
себе здійснювати прогулянку
приблизно в 1000 кроків.

Двічі на тиждень замініть
обід двома сухариками (це не
те, що ви думали!) чи сма-
точком хліба й чашкою мі-
ного чаю.

Увечері снідайте за їжу при-
близно о 19-й годині. Уникай-
те жирів і не переїдайте.

● Цікаво зна

ДОВГОЖИ

Ну, а щоб ви
що ваші зусилля
падути, подіяти
адалось прожити

Габріель Браз-
у-130 років ус-
на своєму горо-
роках.

Могамед Калі-
уродженець Ер-
жив 140 років.

Томас Парр,
жив десятих
ропів. Була за-
ном і прожила 150

Махмуд Айва-
жанець. У сто
писати і читати
році життя.

Заро Агта, гу-
року на 164 ро-

Тож ніхто не з-
як зазначається
ре слово» (Ді-
беремо ці відо-
довжити цей ча-
себо) — в нашій
що ж зволікати.

● Рецепт

КАГ

Літню, у спе-
Хочеться чогос-
вже є. До неї —
Спробуйте.

Головку роз-
ще опустити в
люстки провар-
відкинути на д-
конвертиком, о-
ти молочним с-
лити маслом і
смачне блюдо
На 0,5 кг ка-
ки, молочного
харів — 1 ч. л.

● Хочете

Г

6 липня —
стей. Небезпеч-
вдалий день. А
для акторів і те-
7 липня —

успішні у творч-
ділових та особ-
строф. Уникай

8 липня —
терпіння й ува-
Друзі й родичі

9-10 — ди-
авчаний діл. Бе-
мас. На що б
являє всі свої
жугу з'являється
чаючи день за-
сачесть.

11 липня. —
Пам'ятайте про-
рушайте в подо-
адома. Так вва-

ПОГОДА

6 та 7 липня на Укра-
їні переважно погода без
опадів. Лише сьогодні
на крайньому півдні рес-
публіки короточасні до-
щі, грози, місцями силь-
ні зливи, град, шквали
до 25 метрів на секунду.
Вітер північний та пів-
нічно-західний, помір-
ний. Температура вдень
22—28, на Закарпатті, а
сьогодні і на півдні рес-
публіки 27—32 градуси.
Вночі по Україні 12—18
градусів.

По Києву та області
сьогодні вдень опади не
передбачається. Вітер
північний, 5—10 метрів
на секунду. Температура
23—28 градусів.

Сьогодні, 6 липня, сон-
це зійшло о 4 годині 54
хвилин. Зайде о 21 го-
дині 41 хвилини. Трива-
ність дня 16 годин 16
хвилин.

Микола ГОРВАТ,
власний кореспондент
«Голосу України».
Закарпатська область.

The Economist

ЯКЩО ВІРТИ
ЇХ ПРОПАГАНДИ...

Пером — по перах

У Гаазі міністри закордонних справ країн Європейського співтовариства проводять зустріч, присвячену вряду в Югославії. Обговорюється, що в центрі уваги учасників зустрічі постійне питання про познання незалежності Сербії та Хорватії, а також припинення допомоги Югославії з боку «Спільного банку». Міністри заслунають доповідь представників Європейського співтовариства, які відвідали Югославію з місією миру.

У Празі в ході екстреної наради представників 35 держав — учасниць чесько-польського процесу було вирішено направити до Югославії делегацію — в рамках відновлення політичного діалогу.

СУБОТНИЙ ВИПУСК

● Англійські дипломати закардали медичного обстеження, перш за все ніг. Цікаро, що представники цієї професії шорку «нагулюють» чотири тисячі миль (у перерахунок на мильники — чи не в півтора рази більше).

● Не тільки ми зітхали: ну й мільярди Сходу! Цьоготи шокують й англійські раціоналісти аристократи: «ціт нації!» — студенти одиного єдиного університету. Було спіймано на малознайомих справі хлопці намагалися здійснювати всі свої міниски телефонні розмови безплатно. Тобто за рахунок місцевої компанії. «Наговорили» на 400 тисяч фунтів стерлінгів.

● Відкрилася нова турма. Знання її достатньо просто: варто спитати — де тут сидить? Народ-видавці: Лондон, зашпінний інварта, модерна будова, готова, етім, прийняти лише 30 «відбувачів». Тих, хто буде засуджений цією ситуацією, відшлять: хоча подібний комфорт і коштує 110 мільйонів фунтів стерлінгів (майже 135 мільйонів доларів), проте для бакачачих «райськ».

А НИНІ ЖИТТЯ ПОКАЗАЛО, ЩО ЦЕ РОБИТИ МОЖНА...

Тож варто пропалити британський журнал «Економіст», який доводило змальовувати сагодожене «туманного Альбїону». То про що ж він пише! Розповіді бодат кортоті.

ке містечко» завжди відкрите. Адже нездаром стають до ладу ще 820 «чоробних мисць», ці тисячі камуши — торемних нар (шоправа, сучасно обладнаних).

● У суртуноту становищі обмінявся радийський чарівний гастролював на британській землі: клоуни, які «працюють» з кіпками, могли заліпитися без роботи: наранці служба заборонила «вїзд» до Британії тридцяти представників і представників «потягного дваста». Довелось напим ісе-недмерам від ширку анішувати оголошення про... оренду відповідної кількості пухлястиків.

● Що то означає витримка і трезованість, спілкуючись з брідоміями бізнесмен Р. Купер. Повернув

шись, недавно з іранських застінків, де перебував як заложник (оскільки його було трималию викрадено), ки заявив представникам преси: «Проїшовши через нашу англійську сесіюді школу і армію, я виявився цілком життєздатним навіть у такий запал, як творча «третього світу». Ясно заважати на опублікованій пам'язі знімок, з містером Курпером можна погортитися.

7,5 тисячі фунтів стерлінгів (15 тисяч доларів).

● Ціни зростають, а з ними і вартість пересічного вїсїдїля: на 10 відсотків порівняно з минулим роком. Залашна сума, витрат на зеремію шгачітне майже 7,5 тисячі фунтів стерлінгів (15 тисяч доларів).

● З гласністю на Британських островах, зається, все гаразд: тамтешня преса повідомляла, що на руку нолану наїпадею три цин післи того, як її Величність вквус улюблений песик.

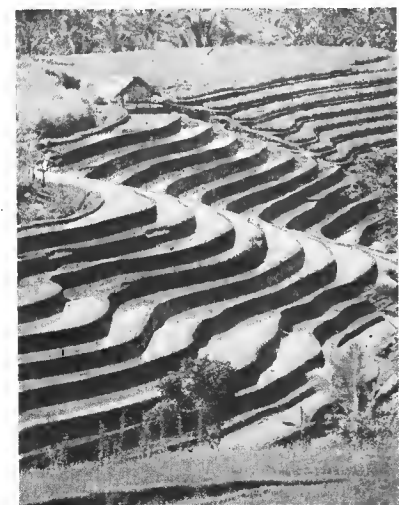
Не знайомий для нас мотів, далеко не основні внутрішні припадків: на алі короліві напів (лише десята частина названої суми). І... мотів знайомий: за всім ділля розпалуються батьки...

● Як безпелажію опити стверджує думки, пересічний британець є «заложником яшкуну, тобто запаленим телегладієм». Конкретно? 98 відсотків жителів «туманного Альбїону» мають вдома телевізор. Половина з них заявляє, що прожити без нього не зможе, після промелю грошового порядку і «роботи по дому» штаняна. «Що дивитися сьогодні по телебаченню?» — посіає третє місце серед опитаних сімей. (Дружину малюнок, на якому британець зображається вперше після заходу його по голові дистанційним перемачем програм, — аби прийшов до тіми, ширіо сусіди, що ввечері сидять серед нашого загалу прантично не відомий).

● З гласністю на Британських островах, зається, все гаразд: тамтешня преса повідомляла, що на руку нолану наїпадею три цин післи того, як її Величність вквус улюблений песик.

Фотозагадка

Одержавши черговий номер іміжнього журналу «Бунт», які заїхалися на тому, що пропонується — ціна. І зертте того, щоб його передрукувати у газеті. Розбат виник з приводу тексту: одні вважають, що на зйому — одні з ландшафтів Місца, інші, що йдеться про трасу для бігу з перешкодами. Проте більшість зафіксувала, що це фото — діврака, він відібрає некий шпак до справжнього народодеда в українському селі: ан то казати, ахста за ахстою, він треба долати...

А що думаєте ви!

ЦІНИ ЦЬОМУ НЕМАЄ!

Саме такі анігуні відідувачів (вони ж — потенційні покупці) раз у раз пунули від спінеліями варешнього художнього салону «Атена». На аукціоні, який там відкрився, був широким представлений так званий «соцарт» (цей напим, які мистецтві відомий ним більше від незалежної «соціалістичної реалізму»).

Оні бунували розбігалися — від картин та бюстів, які зображували «написи «написи-у-лінізму», і до орденів, що відібрали їхні ж профілі. Ну і, як кажуть, дрібничок типу мебелі з службового набиуту Берута.

«Цін цілому немає!» (у розумінні: кожному воно тепер потрібне!) — нахвастіше анігунішувалося саме тоді, коли організатори аукціону намагалися «зупинити» з пошукача зяїа. Теорія іменів ішла дешево, так само, як і тарілки з пропагандистським гаслами. Відідувачів значною мірою активізувалися, коли на продаж було виставлено два італійські ілїніли з портретами Маркса та Енгельса. То ж трималося і з Барельєрами, які зображували історичний постріл «Азори». А загалом, як зауважила газета експрес ввечерній, не аукціоні «було багато сміху».

ЧИМ ПАХНУТЬ ГРОШІ?

Загальновідомо (що з давньоримських часів), що нічмі. Проте життя раз у раз спростовує напорушників, заважає б, постулат.

Тим більше, коли до діля беруться професійні «искусники» — як от поліція, стражові компанії або сім'ї, які потерпіли від злочинців у ФРН.

Бажко, мабуть, ахстої перед спокусою бігнати пошуки певної особи, якщо з телевізійного екрана поліцейський чини обіцяє суму з багатьма нулями. Причому, за відомості, пов'язані з терористами, негайно виплачується «п'ятдесят тисяч марок. Пліос це двадцять п'ять тисяч, якщо звадити чим відомостям буде вкриті, «конспіративна квартира» або шлад з'являється.

У Німеччині такої практики широко розповсюджено (тоді як у Франції вважається аморальним «звладати» людей, які навіть злочинці, правоохоронним органам).

Отже, гроші пахнуть «мілітарістично та спостережливості будь-кого, що хоче їх заробити. Але вони ще й «відгукати» страхом: якщо мафія доведеться, що саме її «армади», ці люди не позадиріть.

Та й це ще не все. Дуже часто добровільним помічником правоохоронних органів доводиться

Інформ-шоу

чекати виноградні протомог роів — аж донні потанційний злочинця, на поставе перед судом і не перетворяться в злочинця по закону». Якщо ж Феміда його виправдає — плакалі грошки...

ПЕРЕМОЖЦІ — СУДЯТЬ

У справедливості олімпійського гасла: «Говорити — не перемогти, а брати участь» не власною досвіді: перемогалися переможці найкращого конкурсу сучасних танців. Після того, як вони анонсували радіусу «лабаву» на даку знайомих автомобіля «фіата», прийшли суворі буди. А з ними — несподівані підарунки, які зєвасічили, що згаданий автомобіль несправді ішоуте набагато менше, ніж сума зазавданій обумовленого орна.

Переможці, як відомо, не судять. Але де сказано, що вони не вправі звернутися до суду саме? Що й було цього разу зроблено.

Посміхніться

— Ці ідіоти надрукували у сьогоднішній газеті репелі, який починається з таких слів: «Вітаємо да століві лїччї опі! І триста грамів цукру...»

Малюнок з журналу «Уя Лудаш» (Угорщина).

Сторінку підготував Володимир САВЦОВ.

ЧАРИ КУПАЛЬНОЇ НОЧІ

Сині коні над лісом у вечір на Півно Купала
сині вибухи зір над живими річками багаті,
сині вершини коней в хрещатім барвінку
купають
сидю дихає папороги, золі діачого біхоту.
Осідлаю коня я цієї кохальної ночі
продалюся із ним в мережітку і живу просторину
упирі й зовкулаки чотливо ховатимуть очі
коли маю із купелі виїде на місячну річку.
Розлізеться по тілу вино первородної млаті
темінь лісу освітлює її золота годизна
я пімаю її в калючач кущах жимолості
поміж нас розгориться мала громадянська війна.
Перелесники бдуть читати відьмацьку молоту
й переживши в коротку хвилину десяток сторіч
помирятимуть і знову оступатимуть в демонську
битву
в оцю сино і скупану в мавчиних лобощах кіч.

Сергій ЛАВРЕНЮК.
Фото Валерія ЧЕРКАСА.

була Лада, оспі... матерія... в об... прикраше... колоссям, ... площі... відзначало... нив. Йому... біля озера... в ім'я уро... ртву прико... їх у во... залишком... того об... людей... яке... називатися... заганих у... ітоспіс —... тою честь... грудня, це... піснями, які... ду. Особ... переряд... машкар... ітоспіс назив... мер... Коляди... також язич... на честь... роджується... доклад... сутність свя... апар... рдах, поба... вожку... яання зер... водіи... «ведмеда»... чинського... ходіні... орви... родинних... і припло... чальних піс... родні, в... нелег... пісень... е... укладковане... часів... ської мі... то такі... ітоспіс, а... зв'язані з... Неда... вба... корінь... (сонце), який... ро пояснює... давньосло... з ним... «коля... брати на... не нолись... землероба... магічним... суть... замовляні... є відома... місяць і... діна»... відзначає... чинської бо... у Києва... ітоспіс пи... також... переробках... ітоспіс князя... Четьох-Мі... тупала... хри... в давніх... розвинену... ітоспісво Іс... мало, а... нові назви... сатана. Але... ітоспісність... на де... природу си... обернуло... ітоспіс си... з ці... ітоспіс, з тими... тепер бі... озов'яється... широко ві... до речі, чорт... ітоспіс «не... ітоспіс три... ітоспіс поста... і природ... ітоспіс життя... ітоспіс культ... ітоспіс бо... ітоспіс мен домо... ітоспіс та Пек... ітоспіс свого... ітоспіс: «Пур

Дореволюційний дослідник П. Іваков гадав, що оспіснова вірувань в іскування домових, як і оспіснова багатьох інших так званих забобів чк маріовіств, полягає ще в давніх поглядах, які позначають, звичайно, словом анімізм. У кародному розумінні сутності домового знаходимо два головних початковх пункти. Перший полягає в тому, що домовий є духом родоначальника, предка, діда, тобто особи, яка бере ту чи іншу участь у справах своїх нащадків. Другий передбачає сприймання домового як злого духа, який вигадає лихо ка людськх погкбелх. Щоправда, як свідчать фольклористи XIX століття, перший погляд існував серед селян далекхх хуторів, а другий — серед мешканців торговхх сіл, а також серед осіб письменних.

Ще цікавіші збережені в сучасному фольклорі рештки колишніх вірувань про володарів лісової та водної стихії. В. Гнатюк, великий знавець української народної демонології, каовдить такий перелік лісової громади «нечистих духів»: гайовкк, лізук, чугайстер, лісниця й лісуни (знакі в інших народів під назвою «дикхх людей»), богині, мамунк, відмінні (діти богинь), бузичий, мавкн (з чоловічого боку їм відповідають дідки), нявкк, берейкі, бісиці (в інших кародів зустрічаються під назвами пайку, павіаку, павіе, німфи) та ін. З них найбільш, мабуть, цікаві чугайстер та лісова панна.

Чугайстер (або чугайстерин, лісовий чоловік) мве вигляд людини, але дуже високий, як смерека, в білці кавескі гуляли з лісниками (там їх звуть русалками), змагаючись хто кого перетанцює. Якщо перемалагн русалки — а так воко завжди й бувало, — то забирали одного хлопця собі, він зимував у нхх і наступної весни повертався. Щоправда, такі всі сумували й довго потім не жили. А одного разу перемогли хлопці, взяли собі русалочку, і вона до самої весни жила собі в хаті, як звичайна дівчина, тільки що не їла й не пила нічого.

Відповідник лісниця в чоловічій статі — лісун, до образу якого проникли деякі риси від західних сусідів, українців. «Зокрема, лісун не кидає тіні, а це стала примета диявола західноєвропейської демонології». Лісова панна — це істота, що текж живе в уяві мешканців Закарпаття. На Косівщині зпогуть, що живуть в лісах у великих лісах. Поназуються людям увечері, звичайно лібуло, де живе та панна і чому так подався, цього не казав. Швидко потім він умер.

Мавкн, за українським віруванням, є певким акалогом російських лісових русалок. По всій Україні у XIX столітті розповідали про Мавкнхх великдень. Святакували його на Зелених свят. Кажуть і нині, що мавками стають нехрещені діти. В кінці XIX століття селяни на Полтавщині розповідали Д. Яворницькому: «Ото як яка мати опороде дитику та згубе її, або втоне, або що друге зроби, так то й буде мавка. Через те ке можна починали купатися до Зелених свят. А як хто не втерпе та піде купитися до Зелених свят, то треба йому взяти з собою полиню, держати його в руках та й прикзувати: «Мавко, мавко, кв тобі полинь, а мене покинь!» Якщо ж хто без полиню вілзе купатися до річки, то тоді вока залоскоче.

Загадкове походження українських уявлень про «морських людей». Л. Жемчужников у середині XIX століття записав на Полтавщині отакі дивні повідомлення: «Піснї не иврод складає, а морські люди. В суботу грає море, на море виплвають морські люди, що половина чоловіка, а половина риби; випливають і співають усяких пісень, а чумаки стоять на березі та учаться». Чк не далекій це відгомк давньогрецького міфу про сирен? У всякому разі саме так сприйняв цю розповідь А. Гюїтді, упорядник останньої антології українських легенд та переказів «Перетворення в сирен». Але ж це, по-перше, чоловіки, а, по-друге, чумаки вони не спокуються... Ще ближче до давньогрецьких спонуків — мелюзини, про яких розповідали, що вони надзвичайно красиві й співають так гарко, що ка кораблі люди за-синають, а вони його перевертають. Чоловік може зас-

Юлія ДЯДІЩЕВА

НЕЧИСТА СИЛА

У першому ми бачимо залишки культу померлих родичів, у другому — віру в втручання злих духів у людські справи. Якщо кожна на парафія, кожне містечко, кожний монастир має серед святих свого місцевого патрона, то природно й кожній хаті мати також свого, роль якого здавна покладало кародом на домового як на духа предка, голову, заступника й захисника своїх нащадків. Культ ушанування померлих предків задовольняв ті духовні потреби давньої людини, які в християнстві реалізуються в ушануванні святих і в молитвах до них, а в атеїстичних суспільствах — в державних культах засновників держави та проводирів. В образі домового приходить до нас давній домовладика. Але не всі домові з'являються у вигляді людини. Одні показуються в образі кішки, другі — ведмеда, треті — півня собаки, баранди, бнка, вука і навіть клубка вовни. В цьому проявляються залишки тотемізму, вшанування тих тварин, імена яких носили родоначальники, чи від яких певний рід веде, за легендами, своє походження, носить своє сімейне прізвище. Навіть сьогодні зустрічаються прізвища, які походять від івзв тварин, наприклад, Бкченко, Баранович, Ведмідь, Кішка, Півень, Вовк.

Однією з істот, близьких до домовика, є хованець (чи вихованець або годованець), що не є кашим давнім предком Його можна здобути досить легко: виносити дев'ять діб під пахвою куряче яйце. Щоправда, після багвтого та щасливого життя, яке забезпечить своєму хазяїнові хованець, він забере його душу. До хованця звертаються: «Дитьку!» Силу він має тільки до дванадцятої години ночі. До речі, домовик відомий переважно східним слов'янам. Проте близькі за функціями домашні божества зустрічаються й у інших слов'ян і називаються Setkove, Ludkove, Krosnalcі, Krosnieta, Karzelci, Koboldove, Skritkove і т. д.

Такий один з переказів про нечисту силу. Сілинь їх тримає народна пам'ять! Який блиск фантазії закладено в них!

Що ж це за понатта «нечиста сила»? Коли воно з'являється? Що послужило передумовою його виникнення?

лім одязі й шкіра в нього з волоссям. До людей ставиться пркязно. Іноді балакає з кими, може прийти погрітися при ватрі. Гупули ка-жуть, що це заклятий чоловік, йому так «пороблено». Деколи він обороняє людей від шкоди. А ще бігає по лісах та поїдає лісовиць (нявок).

Кажуть у Галичині, що з лісницями можна дружити. Один чоловік украв одяг у лісниця, коли вона вилізла з води, і тим пркмисув її повинчатися з ним, але сперше вихрестив її. А в Поліссі розповідають, що колись хло-

ше тм, хто йде сам лісовою дорогою. Істота ця спереду зовсім, як молода панна, дуже хорошої вроди, але ззаду тягнуться за нею кишки. Лісові панни заманюють недосвідчених парубків до себе в глибокий ліс і силують їх, щоб жили з ними. Будімо лісова панна завабила одного молодого робітника. Пізнім вечором він ішов через верх, а, ввійшовши в ліс, вернув з нього аж за два роки. З лісу він вийшов сивоволосим, згорбленим старцем і оповідав, що лісова панна держала його при собі, але, як йому там

було, де живе та панна і чому так подався, цього не казав. Швидко потім він умер.

Мавкн, за українським віруванням, є певким акалогом російських лісових русалок. По всій Україні у XIX столітті розповідали про Мавкнхх великдень. Святакували його на Зелених свят. Кажуть і нині, що мавками стають нехрещені діти. В кінці XIX століття селяни на Полтавщині розповідали Д. Яворницькому: «Ото як яка мати опороде дитику та згубе її, або втоне, або що друге зроби, так то й буде мавка. Через те ке можна починали купатися до Зелених свят. А як хто не втерпе та піде купитися до Зелених свят, то треба йому взяти з собою полиню, держати його в руках та й прикзувати: «Мавко, мавко, кв тобі полинь, а мене покинь!» Якщо ж хто без полиню вілзе купатися до річки, то тоді вока залоскоче.

Загадкове походження українських уявлень про «морських людей». Л. Жемчужников у середині XIX століття записав на Полтавщині отакі дивні повідомлення: «Піснї не иврод складає, а морські люди. В суботу грає море, на море виплвають морські люди, що половина чоловіка, а половина риби; випливають і співають усяких пісень, а чумаки стоять на березі та учаться». Чк не далекій це відгомк давньогрецького міфу про сирен? У всякому разі саме так сприйняв цю розповідь А. Гюїтді, упорядник останньої антології українських легенд та переказів «Перетворення в сирен». Але ж це, по-перше, чоловіки, а, по-друге, чумаки вони не спокуються... Ще ближче до давньогрецьких спонуків — мелюзини, про яких розповідали, що вони надзвичайно красиві й співають так гарко, що ка кораблі люди за-синають, а вони його перевертають. Чоловік може зас-

лукатися їх до смерті. Про пізні походження якщо не самого вірування, то назви цієї істоти свідчить походження її назви від імені героїні середньовічного західноєвропейського роману.

До напівлісових, напівлюдських істот треба віднести вовкулаків. На Україні повір'я про них є правдивим: вовкулакою зображено у «Слові о полку Ігоревім» князя Всеслава Полоцького: він тут «в нощ вільком рыскаше», «великому Хрсьови вільком путь прерыскаше». В переказах, записаних у XIX столітті, розповіді про вовкулаків набувають якоїсь моторошної психологічної достовірності.

«Іхали два чоловіки да й заночували на полі, у чагарниках. Лягли спати, аж чуять — за возом иаще що здихає. Спершу їм було страшно, а потім байдуже, да й заснули. Проснувшись на другий день, коли ж то вовк, худий, як дошка, тільки нога да кості. Сили й поїхали. А вовк за ними йде; далі положив і голову на віз да так жалібно дивиться, що й руки не підняли ударити його. Кинули йому шматок м'яса — не їсть, кинули хліба — ухопив і помчав у чагарники.

От приїхали в село да й стали розказувати про се чудо. Та один дід і каже: — То ви не вовка бачили, а то колись у нас незань-куди дівся парубок, да й ходить тепер пригизкуватим вовком. Не займає нічого і живе тільки хлібом, що хто-небудь дасть».

Стати вовкулакою можна було через власну легковажність. Один наймит підгледів раз, що хазяїн перекнувся через пенюк за током, зробившись вовкулакою і побіг у ліс. «Стій же, — думає, — перекнувся і я, що з того буде?» Взяв та й перекнувся. Став і він вовкулакою і довго блукав у лісі з вовками. Ів він усяку пададь і хотів знову стати людиною. Для цього він не раз приходив до хазяїна, терпів від собак, аж пока хазяїн не догадався, що то його наймит, і не перекнував його навпаки через пенюк». Або: «Яксь теща зробила зятя вовком, за-

бивши йому святий вечері до хати, сві в куші і наставив княля йому свбньсь знову. Можна було повка, здобув певного злілля.

Якщо вовк манкі українця на людяна, янікому шкоди співчувати, линає неаивіка. Взагалі Українці й тепер епос, у кокисливо на Полісних можуть гато цікавого. Ся відьми? В Тернопільщині «коли який о дочок, то сам буде відьма» ники більше здібності тв відьми переда від матері до відьма не мредатн перед кауку, то вмв стражданях.

Як пізнати кок або дича собів тут буд гальовизнаиі України було ми у ставок: із зв'язаними ками не токе. примета: має хвост. Якщо тобі найулюш шкоду: доть рако-вранці, тільки крізь що її почав та й закінчив ця. Але наві відьму, можна постраждати.

«Один чоловік через борону, їть корову, дубикою. А во — Сядь, Г — Сидкш, — Сижу. — Ну і сид Сидів той кн відьма не ке звільнила Дуже небез кати у відьми бові до себе.

«Як захоче кликати до се корекь із злілля, як почне кнпї то все наче «Гркціо!», «Гр там звуть то той зніметься як птах, і все т «Пить!» Як тр ркий чоловік, т землі хустку, ся, нап'ється тить. Що з злілля, то шв тить. Добре я не зачепиться.

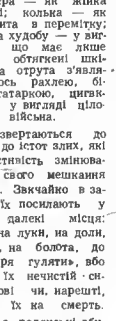
«Проте були собі боротьби Треба було в головних воро домовика та Громадянським боротьби з виспалення їх вання громадод землю. Але сценя забути фольклору, а відом, які д жують доїти перекидатися цею або кавіт рувати чужих лігати на бай гори, то т лася одна мї -- громадськи чі, кі про нк дом» по села

Я заплятати його
про те, що цика-
мабути, одне
кого чорта, що
прикляві: «В бо-
сидіть». Схожі
існують і в дитов-
тапшення взяти
агачний діл «сіх
ого закінчили, у замос-
ого природи: сіл-
зі, землю Тетянку,
ма чин Володимир-
— царцю змія...
ником, можна зро-
вимо, ідо шепту-
рі, хмарники —
і нащадки у
могу розумити дав-
цьких відунів та
нини й інші є по-
и між вищою
злого силими, з
у, і людьми — з

За текстами во-
ні) буювати «віт-
чання», супотівні,
озадачі, насліді,
примовленні». Чи
длуноччі, денні й
Така хвороба як
буває «скотачою,
исновою, козачою,
алачною, лисичою,
Хвороба поруха
чоловічком, яко-

вразочку, по-
олівччю!
д, і покотися
ю й легесенько
робити понама-
зати людині,
і персоналіфіку-
вати уявленням
івень цієї пер-
різкий: то вони
в безформному
образі, то в пе-
вах. Лихоманка,
приходить у виг-
ни проволоса
думу) — я
і, відчуження
і, оточено; про-
іюсявщина, тетюха)
іюна дівчина, що

люди пінували
рування про не-
в нечисленні за-
дбом, лісовників
нечисть осідали
к полях. Ба-
багато вже й
не розповіді про
це живуть в
фольклорі.
Ути не може, бо
завжди важливий
однаковий народ-
рийняття, від-
ред ними ще од-
ючу сторінку іс-
українського на-

Жарт номера

Особисті, що вередють стрілки історії, разкує з часом стає просто стрілоцином.

Микола ЛЕВИЦЬКИЙ.
Мал. Віктора КУДІНА.

ТОВАРНІ ВІДНОСИНИ

Іван Степанович Гуска став биачи біля магазину господарів і подумки дая себе, що завчасно сюди приперся. Гуска сподівався встигнути до обідньої перерви, коли, адже, купити залобіжний для електротехніки й пару освітлювальних ламп, але поразувався. Перерва.

«Майже годину доведеться халати дримати під дахом», — явив сам собі думу Іван Степанович.

Гуска припустилася спиною до одвірної й залепив цигарку. Коли засоваува у кишеню плащик сирини, то на шведі там шкверний дзвек, яким уже кілька років відкривав поштову скриньку. Іван Степанович мимовільно затиснувся цвях у долоні, а по тім ніякого разів підкинуло його в повітря й вправно сльма.

— Годиться, шефі! — лочує Гуска лозад себе хриплий голос. — беру цілий ящик, що за це просиш?

Іван Степанович озирнувся на чоловіка кременого борюда на в спортивній курточці. Борюда, вкритий з валяною сумкою в руках. — По скільки да заштукуєш?

— Цей! Лампи заведеш! — пропонує чотирьохгодинний міночик з валяною сумкою в руках. — По скільки да заштукуєш? — Іван Степанович, несподівано, дивлячись на чоловіка, який стояв біля нього, сказав: — Ми з товаришем домовляємося про взаємну угоду на принципах ринку. — Сам, хотів зайти! А чому граматі? Звечером тихи спринти доповіді.

Міжкву возушину широкими станами й борюда віддає не кілька кроків. — Маю керамічні тарелі й

емальовані каструлі, але прому лампочку на сто ват, — домірливо знизався воно Івану Степановичу.

— Я розумію вас, м-м, шефове, ага. — Правильно! — зупинився поряд інтелегентного вигляду чоловік в окулярах. — Можу запропонувати шпроти або печуку тріска, — ноза віггерно поставивши дикторським голосом.

Від спонуклих бартерних пропозицій а ошайлого Івана Степановича ламорочились у голозі. Вперше за п'ять років він почував ні слова, як «авілія», «гренча», «колдодильник», «мерсавник», «праска», «шкарлетка», «плідоско» і ще багато інших. А ніяк, невловний тип у курфакі, котрий не міг дотопити тис наперда, вигукнувши, похміллями — феліцитації.

— П-прощує сподіюся шифару й чікеловаче якико з тумбочкою.

Вивалюється, ми ще маємо ладно з зашаних, — розмірковував Гуска, коли чиничкував доламу з синцем під оком й здравленням рукавом плаща. — Е ще порох у пороцінах...

А що стосується залобіжних і ламп, то Іван Степанович доречно згав час біля магазину; там, як і завжди, було порожньо. Очікувалося чергова підвизачка цік.

ПРОХОРОЕНКО.

У двері кабінету директора райпобудкомбінату Лева Григоровича Бабежа постукали.

— Заходьте! — гукнув він. — Ой, хто це?

На його сунуло жвавлення. Опудало з «віаноско» шепелювало в Провісній око Девна Григоровича відразу же вловлює, що стриг це старішнє вентурини: руда чуприча ошаними займається над вистроєними галівнінами.

«Оце старолюло! — затремтіли пальці в директора. — Ябш там неслилось ачю, інфуртну на мунтуні.

— То я про «Кінгу скерта», підступні ближче до Директорського столу відіадувач. — Нащо зоме вав, шанов-

Так дував — а собі алязавш свого брата і відступити за спину ошайкою й мимовілі мудраним шепеласті, пересмикаючи тім.

Юрія КУРІНА
Зібра «Бруна, кірш «Ти
пронийшася вранці...»

Як прокинуся вранці на горішці старому, — Щось подумати б варто, але лямки самому. Лине тили проз мене, те воне мундунувате. І тоді у собі я алязаво свого брата.

Пародія

БРАТАННЯ

ЗРАННЯ

Те ж пророче прозріння, не видіння багате. — Що ж, — кину я до себе, — будем брати, брате. — Ще Харон не проснувся.

ще на гріс не сплюк, — Молода осудила ми на брата по глеку. Зношу сниться нам сніфн. Між слястичної бруваси З ну себе бзлутура я — лич з малакшої буган. Відстають за спину фільмові й мимовілі Пародисти глумляти, мундрані шепеласті. Що буденістмо пахнуть в найкажовіші святі, Що з-за спини регочуть: — Знесем вшого брата! — Аятолія БОРТНЯК. Вінницья.

Вперед, до ринку!

ВІЗИТ НЕЗНАЙОМЦЯ

Телешуку давлюк, і на порозі виролса фігура не знайомих з пом'ягшою фізіономією.

— У вас вода є? — кед бало заплат, каче давнього товариша.

— Н-е... — горганій звук вправився з моїх трудей.

— Краля справив! — Зараз перевірю...

Хвацько обмундував мене, він пошпурив до лямкої. Я — за ним. Та перед моїм коком двір ріпшо хліпнуди. Сминув за ручку — зачичко.

«Ще цього мекі не вкотало. Якийсь самотубець. Ляже у ванку, перебрє вєк, а мене зашпуротять за ґрати», — блискавкою майнула думка.

На підтвердження версії забутокотія вода

— Що ви там робите?! — крнчу. — Відчиніть!

— Перевіряю! — допую до з-за дверей. — Впораю за завіди десерт.

Згодом відкляшов. Обличчя пахло свіжістю.

— Ванна у вас — лонси! — усміхнувся. — Але варто

крайній килимок простелити. Адю...

І помахав рукою на прощанки.

Через кілька тижнів до квартири завітав якийсь бо-родак.

У вас із електрону все гаразд? — вкіднувш ще з порога.

— Мабуть, гара... — свастелечено проморгав я, бо щось в його манерах зда-лося напружено знайомим.

— Якщо «мабуть», то підлясе перевірити.

Він спирито прилаштував

шпелесельку вилку до розет-ки, і в кімнати задеревячав знайомих механізм електробробити «Харів».

Що все це означає, Робінозю? Хіба у вас квар-тири немає, чи вдова мі-слиця не козуляла? — не стріляй я.

— Спокійно... Беа емо-цій... Є в мене і квартира, і дружинку маю ладнуку. Та при ринковій економіці то лане — економити аласкі ресурси. Це я так, між ин-шим...

Поголовившись, від так ралтто зник, як і з'явля-«А що, в цьому сенс є, — зметкнував я. — Може, і справді спробувати?»

І пішов обідати до сусі-да...

Іван ТОКАРЧУК.
Мал. Сергія ФЕДЬКА.
Волинська область.

ПОДЯКА

ніш? — не відводив очей, лощивався Бабежо, — Хочу написати про вшого майстра Курдюка, що мимє підставив.

— Не губить його, шановний, — підів на мить — очі дирек-тор. — Я йому й без цього ам да! — докив він у цьому місці. З'являється. Ну, з ким не буває!

— Навіні ви люди, — зни-зав плечима відіадувач, — я ж не снеркитися прийшов, а висловити подяку.

— Не поділу! — вирішався на відіадувач Лево Григорович. — Курдюк же так мларгаче, що жби вас під-

селили у клітку до оранту-гента, то той би дадох від перелєку. Хлентурнику — подяку!

— Не тільки Курдюку, а й вшому зубному техніку Муринці! За оцей протез, — ласнує себе за чиничо шепелу відіадувач. — Здоро-во ви мена виринили своєю роботою...

— Які! — зднеувався дирек-тор.

— Та, розумієте, піаруку обмывав пороги бван, аби розм'якчав на буваельний матеріал. Але все марно! то кажу, що не надідує, то його зме розбірали. Благав,

погрозював, навіть могорич стівя — марно. А учораш-Хи-хі! Ви глумите на мене за-безво — вмент опинився під столом. Не височують заїд-ти, підписав якийсь мекдану, знайшов вантентик. Навіть транспорт відіава з перелєку. Ось вам «Кінга скерта, то-варшув директор, і буйнає задор!»

Значкає, добродію! — кинувся за ним директор. — Може, хай вас усе-тєм під стримує по-модерні.

— Зятра, дорогий, зятр-та! А сьогодні я ще маю на мір закончити до голови рай-сповідисельнича! Буаулейма. Маю вкити казлі, холодич-ник і кипоско.

Інканор ДУБЦЬКИЙ.
Вінницьке облас.

ЧЕТВЕР

11 ЛІПНЯ

ПРОГРАМА УТ-1

- 7.50 Відеобокс «Ранкова мозаїка» (Гімністика, мультфільм, телеклуб, «Врані жартів мені мені», «Улюблені мандоли», «Представляю ЮНЕСКО», Часте-на-2, «Горди»).
- 9.00 Музичний фільм «Санта».
- 9.40 Майстра гімну. Конкурс самодіяльних гімнастів.
- 11.00 Побитіє балету.
- 11.40 Документальний телефільм «Бортячки Червоної книги».
- 12.40 Фільм-концерт «Міноме» Комекаса.
- 16.00 Ноані.
- 16.15 Да дітей. Веселля.
- 16.50 Фільм-концерт «Вільні сови».
- 17.50 Документальний телефільм «Російське сонце».
- 18.00 Слово про читання. Телена-рис про Р. Волкова.
- 18.50 Музичний фільм «Дивер-тисимія».
- 19.00 Актуйська камера.
- 19.50 Жива спода. Презентація-ція «Відео» П. Перініні.
- 20.15 Фрески. Музична передача.
- 20.45 На добраніч, діти.
- 21.00 Співає Б. Вінокович.
- 21.40 Молодіжка студія «Врані» у перерву — Ноані.
- 22.55 Нічний телезал. Художній фільм «Під сирієм близько-ків».

ПРОГРАМА ЦТ-1

- 6.50 «Ранок».
- 9.00 Прем'єра документального фільму «Історія мого хвороби».
- 9.20 Концерт хору студентів Мос-ковської консерваторії.
- 9.40 Хвиля поезії.
- 9.45 Дітська година (з уроком ан-глійської мови).
- 10.45 «Починай свій день». Худож-ний фільм.
- 12.00 ТСН.
- 12.15 За хвилювання МВС.
- 12.50 Прем'єра зальського філь-му «Вісник» «Про добро і зло і про деякі казки».
- 14.15 Телемист.
- 15.00 ТСН.
- 15.15 «Врані жартів». Художній телефільм, 5 серія.
- 16.55 Фільм — дітям. «Останнє літо дитинства», 2 серія.
- 17.40 За хвилювання МВС.
- 18.30 ТСН. Міжнародні анімас.
- 18.45 Мультифільм.
- 18.55 Футбол. Чемпіонат СРСР ЦСКА — «Спартак» (Москва).
- 21.00 «Час».
- 21.40 За хвилювання МВС.
- 21.55 Слово. Літературно-худож-на програма.
- 22.15 Актуйська камера.
- 22.45 Під знаком «П».
- 23.15 В. Шумська. «Старече діло», Телевиста.
- 23.40 Угорський регтайм-банд у Москві.

ПРОГРАМА ЦТ-2 І УТ-2

- 8.00 Гімністика.
- 8.20 Монгольське свято «Цам».
- 8.50 «Друге дихання». Художній телефільм, 1 серія.
- 9.55 Ритмічна гімнастика.
- 10.25 Майстра гімну. О. Соголаса.
- 11.30-15.30 Програма Телебачен-ня Росії.
- 15.30 Фільм — дітям. «Пастух Ян-на», 1 серія.
- 14.55 Телеконкурс молодих акви-мачів естрадної пісні «Ялта-91». Відбірковий тур.
- 17.00-19.00 Програма Телебачен-ня Росії.
- 19.00 Мультифільм.
- 19.05 Прем'єра документального фільму «Монголія І».
- 20.00 На ефірний захід. Інфор-маційна анімас.
- 21.15 Врані жартів.
- 21.30 Повернення.
- 21.00 «Час» (з куратором дитини).
- 21.40 Театральне весілля «Світло-ва».
- 22.55 Співбачення естради СРСР з лівими атлетиком.
- 23.30-24.00 Програма Телебачен-ня Росії.
- 23.50 Співбачення естради СРСР з лівими атлетиком.
- 24.00 Майстра гімну. С. Олівець.

П'ЯНИЦЯ

12 ЛІПНЯ

ПРОГРАМА УТ-1

- 7.30 Відеобокс «Ранкова мозаїка» (Гімністика, мультфільм, телеклуб, «Врані жартів мені мені», «Улюблені мандоли», «Представляю ЮНЕСКО», Часте-на-2, «Горди»).
- 9.00 Фільм-концерт «Горди» під музикою на ім'я. Науково-освітня передача.
- 10.10 Науково-популярний фільм «Сайди понаслідки у пактін-ки Києва».
- 10.40 Світанок. Пам'ять про ве-ликого віну.
- 11.30 Музичний фільм «Гітара Ци-пова».
- 12.10 Золоті ворота. Науково-під-навальна передача в історичній мультимедіа Україні.
- 12.50 Художній фільм «На бопити гонимих у дитин».
- 16.00 Ноані.
- 16.15 Співає дует «Піканси».
- 16.45 Документальний фільм «Ві-сник».
- 17.10 Естрадний концерт.
- 18.00 «Врані жартів» «А Чехову ві-сник треба».
- 18.50 Актуйська камера.
- 19.00 Чемпіонат СРСР з футбо-лу. «Динамо» [Юна] — «Дні-про».
- 21.00 На добраніч, діти.
- 21.40 Чемпіонат СРСР з футбо-лу. «Металург» — «Торпедо» [2 тайм].
- 21.45 Художній фільм «Культу-ра».
- 22.15 Врані жартів.
- 22.35 Врані жартів.
- 22.45 Нічний телезал. Музична кі-мната «Вісник у танці».

ПРОГРАМА ЦТ-1

- 6.50 «Ранок».
- 8.00 Мультифільм.
- 9.25 «Отець похоронку калит-ки» — Документальний фільм.
- 9.55 «До містидити і старші».
- 10.40 «Вісник, він співає». Худож-ний фільм, Врані.
- 12.00 ТСН.
- 12.15 «Містидити-шоу». Пальовий телефільм-концерт. У 18 серп.
- 15.05 На березі Запорожжя.
- 15.00 ТСН.
- 15.15 «Врані жартів». Художній телефільм, 4 серія.
- 16.20 Мультифільм.
- 16.55 Мама, діти і я.
- 17.05 Фільм — дітям. «Останнє літо дитинства», 3 серія.
- 18.10 Хвилювання МВС.
- 18.15 ТСН. Міжнародні анімас.
- 18.25 Патріст: мить перше майбут-нє.
- 19.40 «Вісник, він співає». Худож-ний фільм, Врані.
- 21.00 «Час».
- 21.40 «Вісник» представляє: «Поче-хує», «Містидити», «Діло», «Шоу-Бік», MTV, «Матері», 1.55 «Вісник, він співає». Худож-ний фільм, Врані.

ПРОГРАМА ЦТ-2 І УТ-2

- 8.00 Гімністика.
- 8.20 Мультифільм.
- 8.50 «Друге дихання». Художній телефільм, 2 серія.
- 9.55 «Вісник, він співає». Документальний фільм, 6 серія.
- 10.50 «Вісник, він співає». Фільм-концерт.
- 11.30-15.30 Програма Телебачен-ня Росії.
- 15.30 Фільм — дітям. «Пастух Ян-на», 2 серія.
- 14.55 Телеконкурс молодих акви-мачів естрадної пісні «Ялта-91». Відбірковий тур.
- 17.00-19.00 Програма Телебачен-ня Росії.
- 19.00 Фотобокс «Вісник».
- 19.05 Концерт з творів М. Леон-товича.
- 20.00 На ефірний захід. Інфор-маційна анімас.
- 20.15 Музичний фільм «Волесні забави».
- 20.45 Врані жартів.
- 21.00 «Час» (з куратором дитини).
- 21.40 Жива спода. Ритміка.
- 21.50 Співбачення естради СРСР з лівими атлетиком.
- 23.30 Народна естрада СРСР. С. Ротер у фільмі «Молодість про кохання».

СУБОТА

13 ЛІПНЯ

ПРОГРАМА УТ-1

- 7.30 Відеобокс «Ранкова мозаїка» (Гімністика, мультфільм, телеклуб, «Врані жартів мені мені», «Улюблені мандоли», «Представляю ЮНЕСКО», Часте-на-2, «Горди»).
- 9.00 Да дітей. Художній теле-фільм «Малавія» і композити 1 і 2 серії.
- 11.10 Художня картина. Доло-ва-прикладі мистецтва Домечіни.
- 11.50 Доброго вам здоров'я. Знайомих: санаторії «Врані жартів мені мені» у Салаті.
- 12.15 Співає Україна. «Одерж-ни» Прем'єра телевізійна.
- 15.15 Ноані.
- 15.25 Сокнина коло.
- 15.55 УРОЧНИЦІ ЗБОРН. ПРІСВЯ-чені ПЕРШІ РІЧНИЦІ ПРОГЛО-шення Декларативу ПРО ДЕРЖАВНО-СУВЕРЕНІТ УГ-РАЇНИ — ДІНО НЕЗАЛЕЖНОС-ТІ. Концерт. Трансляція з Па-нуку культури «Україна».
- 20.45 На добраніч, діти.
- 21.00 Пломки. Клуб української пісні.
- 22.10 Врані жартів.
- 22.40 Художній фільм «Вісник».
- Душа.
- 0.20 Нічний телезал. Свято Ва-ного танди.

ПРОГРАМА ЦТ-1

- 6.30 Вступ ансамблю «Ваніс».
- 6.45 Сібір на екрані.
- 6.55 «Христ мій».
- 7.20 Мультифільм.
- 7.30 Ритмічна гімнастика.
- 8.00 Розважальна програма.
- 8.30 ТСН.
- 8.45 Прем'єра музичного телефі-льму «Ваніс» і мильне добре море».
- 9.20 Фільм режисера Б. Ша-мкіна. «Врані жартів мені мені».
- 11.00 Ранкова зора.
- 12.00 Із зоного фонду ЦТ. О. Островський. «Ваніс» і по-хоронку культури «Ваніс».
- 13.25 Ал на ринку.
- 15.45 «Ваніс».
- 15.00 ТСН.
- 15.15 Прем'єра художньої-публі-чної фільму «Сорочин».
- 15.45 «Ваніс».
- 16.50 «Ваніс» — квіт спільний дім».
- 16.50 Розширити себе.
- 16.55 «Ваніс».
- 17.55 Прем'єра музичного фільму «Ваніс».
- 18.10 Хвилювання МВС.
- 18.15 Концерт оркестру «Вісник».
- 19.55 Прем'єра художнього теле-фільму «Ваніс».
- 21.00 «Час».
- 21.40 Пис-91.
- 22.45 ТСН.
- 22.50 «Ваніс».
- 19.00 Прем'єра художнього теле-фільму «Ваніс».
- 2.25 Концерт ансамблю «Ваніс».
- 23.30 Концерт оркестру «Ваніс».
- 24.00 «Ваніс».

ПРОГРАМА ЦТ-2 І УТ-2

- 8.00 Гімністика.
- 8.15 Здорова».
- 8.45 Прем'єра документального фільму «Ваніс».
- 9.15 «Ваніс».
- 9.55 «Ваніс».
- 10.50 «Ваніс».
- 12.00 Програма Телебачен-ня Росії.
- 14.00 «Ваніс».
- 14.10 «Ваніс».
- 14.55 «Ваніс».
- 15.30 «Ваніс».
- 15.55 «Ваніс».
- 16.55 «Ваніс».
- 17.00-19.00 Програма Телебачен-ня Росії.
- 19.00 «Ваніс».
- 19.15 «Ваніс».
- 19.30 «Ваніс».
- 19.45 «Ваніс».
- 19.55 «Ваніс».
- 20.00 «Ваніс».
- 20.15 «Ваніс».
- 20.30 «Ваніс».
- 20.45 «Ваніс».
- 20.55 «Ваніс».
- 21.00 «Ваніс».
- 21.10 «Ваніс».
- 21.20 «Ваніс».
- 21.30 «Ваніс».
- 21.40 «Ваніс».
- 21.50 «Ваніс».
- 22.00 «Ваніс».
- 22.10 «Ваніс».
- 22.20 «Ваніс».
- 22.30 «Ваніс».
- 22.40 «Ваніс».
- 22.50 «Ваніс».
- 23.00 «Ваніс».
- 23.10 «Ваніс».
- 23.20 «Ваніс».
- 23.30 «Ваніс».
- 23.40 «Ваніс».
- 23.50 «Ваніс».
- 24.00 «Ваніс».

НЕДІЛЯ

14 ЛІПНЯ

ПРОГРАМА УТ-1

- 7.30 Ритмічна гімнастика.
- 7.50 На захід дитини. Концерт «Ваніс».
- 8.25 У неділю вранці. Інфор-маційно-музична програма.
- 9.25 Ноані.
- 9.40 Музичний фільм «Ваніс».
- 10.25 Художній фільм «Ваніс».
- 11.45 Прем'єра науково-популяр-ного фільму «Ваніс».
- 12.15 «Ваніс».
- 12.45 Ноані.
- 13.00 Да дітей. Канал «Ваніс».
- 14.50 Сібір і південь.
- 15.15 Вн на ім'я. Музична передача з листами глядачів.
- 16.00 Співає ансамбль.
- 17.00 Да дітей. Канал «Ваніс».
- 18.15 Телепередачі.
- 19.00 Актуйська камера.
- 19.50 Телепередачі «Ваніс».
- 20.45 На добраніч, діти.
- 21.00 Концерт оркестру народних інструментів Київського інсти-туту культури.
- 21.40 Українська Вісник пово-дям. Промінь, ринкомуну.
- 21.55 Ретроспективний погляд фільму за участю актора і ре-жисера І. Миконовича. Худож-ний фільм «Ваніс».
- 25.10 Врані жартів.
- 25.40 Нічний телезал. Музичний фільм «Ваніс».

ПРОГРАМА ЦТ-1

- 8.00 Формула «С».
- 8.50 Вісник новин.
- 8.50 «Ваніс».
- 9.00 З ринку ракемо.
- 10.00 На спільні Вісники.
- 11.00 Ринкова розважальна про-грама.
- 11.30 Клуб мандаринів.
- 15.00 Музичний кіно.
- 15.30 Фрэнсіа і француз.
- 16.20 Мультифільм.
- 16.30 «Ваніс».
- 15.00 ТСН.
- 15.15 Теорія А. Арєнського.
- 15.55 Кінь жар душі.
- 16.35 О. Мандельштам. Концерт «Ваніс».
- 17.05 «Ваніс».
- 17.15 Співає ансамбль.
- 18.05 Народні назви і ритми різ-них країн.
- 18.10 Уолт Дісней представляє...
- 19.00 Прем'єра документального фільму «Ваніс».
- 19.30 «Ваніс».
- 19.40 «Ваніс».
- 19.50 «Ваніс».
- 20.00 «Ваніс».
- 20.10 «Ваніс».
- 20.20 «Ваніс».
- 20.30 «Ваніс».
- 20.40 «Ваніс».
- 20.50 «Ваніс».
- 21.00 «Ваніс».
- 21.10 «Ваніс».
- 21.20 «Ваніс».
- 21.30 «Ваніс».
- 21.40 «Ваніс».
- 21.50 «Ваніс».
- 22.00 «Ваніс».
- 22.10 «Ваніс».
- 22.20 «Ваніс».
- 22.30 «Ваніс».
- 22.40 «Ваніс».
- 22.50 «Ваніс».
- 23.00 «Ваніс».
- 23.10 «Ваніс».
- 23.20 «Ваніс».
- 23.30 «Ваніс».
- 23.40 «Ваніс».
- 23.50 «Ваніс».
- 24.00 «Ваніс».

ПРОГРАМА ЦТ-2 І УТ-2

- 8.00 На захід дитини.
- 8.15 «Ваніс».
- 8.45 «Ваніс».
- 9.15 «Ваніс».
- 9.55 «Ваніс».
- 10.50 «Ваніс».
- 12.00 «Ваніс».
- 14.00 «Ваніс».
- 14.10 «Ваніс».
- 14.55 «Ваніс».
- 15.30 «Ваніс».
- 15.55 «Ваніс».
- 16.55 «Ваніс».
- 17.00-19.00 Програма Телебачен-ня Росії.
- 19.00 «Ваніс».
- 19.15 «Ваніс».
- 19.30 «Ваніс».
- 19.45 «Ваніс».
- 19.55 «Ваніс».
- 20.00 «Ваніс».
- 20.15 «Ваніс».
- 20.30 «Ваніс».
- 20.45 «Ваніс».
- 20.55 «Ваніс».
- 21.00 «Ваніс».
- 21.10 «Ваніс».
- 21.20 «Ваніс».
- 21.30 «Ваніс».
- 21.40 «Ваніс».
- 21.50 «Ваніс».
- 22.00 «Ваніс».
- 22.10 «Ваніс».
- 22.20 «Ваніс».
- 22.30 «Ваніс».
- 22.40 «Ваніс».
- 22.50 «Ваніс».
- 23.00 «Ваніс».
- 23.10 «Ваніс».
- 23.20 «Ваніс».
- 23.30 «Ваніс».
- 23.40 «Ваніс».
- 23.50 «Ваніс».
- 24.00 «Ваніс».

ГОЛОС України

Газета Верховної Ради
Української РСР

Головний редактор
Сергій
ПРАВДЕНКО

Редактори:
Олександр ПІЛИК
заступник головного
редактора

Анатолій ГОРЛОВ
перший заступник
головного редактора

Олександр
СМЕЛЬНОВ
член-кореспондент
АН УРСР

Володимир
КРАСНОДЕМСКИЙ

Павло
САМОЙЛЕНКО
заступник головного
редактора

Ворис
СНІДОРЕНКО
заступник головного
редактора

Анатолій
СОЛОНСЬКИЙ

Віталій СУДЯ
відповідальний
секретар

НАД НОМЕРОМ
ПРАЦЮВАЛИ:

Заступник головного
редактора
Олександр Білин.

Чергові редактори —
Павло Вроженко,
Тарас Петрик.

Автор літератури,
змінені секретар —
Сергій Український.

Висновки —
Анатолій Клімко.

Коректори:
Лєся Ошчипенко,
Ірина Бабін,
Вікторія Пилик,
Ольга Матієва,
Світлана Орлова,
Олена Чоповська,
Галина Кабан.

Варшавський:
Тетяна Балюк,
Алія Буднікова,
Сергій Сімонович,
Марія Солодов.

Літспітати:
Валентина Чечирко
Наталія Позив.

Комітет друку
аналітична
«Радянська Україна»
25747, Київ-47,
проспект Перемоги, 58.

Індекс 60955.

Тираж 18200.

Переплатити ціну
на рік (з 1986 рр.) 10 коп.

п.к. 65131501.